

ÓSZÖVETSÉG

Példabeszédek 1. rész

Károli Gáspár fordítása

1. Salamonnak, Dávid fiának, Izráel királyának példabeszédei,
2. Bölcsesség és erkölcsnek tanulására, értelmes beszédek megértésére;
3. Okos fenyítéknek, igazságnak és ítéletnek és becsületességnek megnyerésére;
4. Együgyűeknek eszesség, gyermeknek tudomány és meggondolás adására.
5. Hallja a bölcs és öregbítse az ő tanulságát, és az értelmes szerezzon érett tanácsokat.
6. Példabeszédnek és példázatnak, bölcsök beszédeinek és találós meséinek megértésére.
7. Az Úrnak félelme feje a bölcsességnek; a bölcseséget és erkölcsi tanítást a bolondok megútálják.
8. Hallgasd, fiam, a te atyádnak erkölcsi tanítását, és a te anyádnak oktatását el ne hagyd.
9. Mert kedves ékesség lesz a te fejednek, és aranyláncz a te nyakadra.
10. Fiam, ha a bűnösök el akarnak csábítani téged: ne fogadd beszédöket.
11. Ha azt mondják: jere mi velünk, leselkedjünk vér után, rejtezzünk el az ártatlan ellen ok nélkül;
12. Nyeljük el azokat, mint a sír elevenen, és egészen, mint a kik mélységbe szállottak;
13. Minden drága marhát nyerünk, megtöltjük a mi házainkat zsákmánnyal;
14. Sorsodat vedd közénk; egy erszényünk legyen mindnyájunknak;
15. Fiam, ne járj egy úton ezekkel, tartóztasd meg lábaidat ösvényüktől;
16. Mert lábaik a gonoszra futnak, és sietnek a vérnek ontására.
17. Mert hiába vetik ki a hálót minden szárnyas állat szemei előtt:
18. Ezek mégis vérök árán is ólálkodnak, lelkek árán is leselkednek;
19. Ilyen az útja minden kapzsi embernek: gazdájának életét veszi el.
20. A bölcsesség künn szerül-szerzte kiált; az utcákon zengedezteti az ő szavát.
21. Lärmás utczafőkön kiált a kapuk bemenetelin, a városban szólja az ő beszédit.
22. Míglen szeretitek, oh ti együgyűek az együgyűséget, és gyönyörködnek a csúfolók csúfolásban, és gyűlölik a balgatagok a tudományt?!
23. Térjetek az én dorgálásomhoz; ímé közlöm veletek az én lelkemet, tudtotokra adom az én beszédimet néktek.
24. Mivelhogy hívtalak titeket, és vonakodtatok, kiterjesztém az én kezemet, és senki eszébe nem vette;
25. És elhagytátok minden én tanácsomat, és az én feddésemmel nem gondoltatok;
26. Én is a ti nyomorúságtokon nevetek, megcsúfollak, mikor eljő az, a mitől féltek.
27. Mikor eljő, mint a vihar, az, a mitől féltek, és a ti nyomorúságtok, mint a forgósél elközelget: mikor eljő ti reátok a nyomorgatás és a szorongatás.
28. Akkor segítségül hívnak engem, de nem hallgatom meg: keresnek engem, de meg nem

találnak.

29. Azért hogy gyűlölték a bölcseséget, és az Úrnak félelmét nem választották.

30. Nem engedtek az én tanácsomnak; megvetették minden én feddésemet.

31. Esznek azért az ő útjoknak gyümölcséből, és az ő tanácsokból megelégednek.

32. Mert az együgyűeknek pártossága megöli őket, és a balgatagoknak szerencséje elveszti őket.

33. A ki pedig hallgat engem, lakozik bátorsággal, és csendes lesz a gonosznak félelmétől.